

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/45/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120010025
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8120010025.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a JUDr. Petra Tobiaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 08.02.2022, v trestnej veci proti obžalovanému ml. I. R. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona účinného do 31.7.2019 formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného I. R., proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T1/2020 zo dňa 02.07.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

Obžalovanému ml. I. R., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale
bytom N.-I. XXX,
okr. G.,

Podľa § 44 Tr. zákona u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zákona, nakoľko trest uložený rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/5/2019 zo dňa 20.12.2019 vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých, považuje na ochranu spoločnosti a nápravu páchatelia za dostatočný.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov uznal obžalovaného ml. N. R., nar. XX.XX.XXXX za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 2 písm. f/ Tr. zákona účinného do 31.7.2019 spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zákona a ml. I. R., nar. XX.XX.XXXX za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona účinného do 31.7.2019 spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zákona, oboch na tom skutkovom základe, že

- spoločným konaním, po vzájomnej dohode, dňa 13.06.2019, v čase okolo 00:30 hod. v rómskej osade v obci N. - I., okr. G., sa vlámali do tam zaparkovaného osobného motorového vozidla zn. Škoda Felícia, TEČ: G červenej farby a to tak, že ml. I. R. pomocou šnúry otvoril uzamknuté dvere na uvedenom vozidla, kde následne prešiel na stranu spolujazdca a otvoril dvere na spolujazdcovej strane vozidla, kde do vozidla vošiel ml. N. R. a demontoval autorádio zn. VoxBox, VB 2200, v ktorom sa nachádzal zasunutý USB kľúč zn. PNY 8 GB a tieto si ukryl pod tričko a následne z miesta spoločne odišli späť na ulicu v rómskej osade N. - I., okr. G., čím takto spôsobili škodu na pre vlastníka a užívateľa uvedeného vozidla N. Q. vo výške 38,40 eur a ml. N. R. bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, a to rozhodnutím Okresného úradu Prešov, č. OU-PO-OVVS2-2019/018880 zo dňa 02.05.2019, právoplatným dňa 24.05.2019, sankciou za spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/90 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Za to súd prvého stupňa uložil obžalovanému ml. N. R. podľa § 194 ods. 2 Tr. zákona, s použitím § 117 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona, pri existencii poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j/, l/ Tr. zákona a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov, ktorého výkon mu podľa § 119 ods. 1 Tr. zákona z dôvodov uvedených v § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona podmienične odložil a podľa § 119 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušil výrok o treste uložený mu rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/142/2018 zo dňa 19.08.2019 a rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/5/2019 zo dňa 20.12.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona s použitím § 74 ods. 1 Tr. zákona mu uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Obžalovanému ml. I. R. okresný súd uložil podľa § 194 ods. 2 Tr. zákona, s použitím § 117 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona, pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona a priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h/, m/ Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušil výrok o treste uložený mu rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/5/2019 zo dňa 20.12.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V časti týkajúcej sa obžalovaného ml. N. R. napadnutý rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 02.07.2020 a obžalovaný ml. I. R. proti rozsudku podal do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku odvolanie čo do výroku o treste, ktoré bolo dodatočne písomne odôvodnené jeho obhajcom. V dôvodoch odvolania uviedol, že uložený trest je neprimerane prísny a nezákonný. Skutok spáchal pod vplyvom omamných látok, čo bolo dosť rozhodujúce, keďže všeobecne má v obci dobrú povesť. Účinnjšie by preto bolo ochranné liečenie, hoci aj ústavné, ako prísny nepodmienečný trest. Je občanom rómskej komunity, navštevuje strednú školu, dosahuje priemerné výsledky, nevyvoláva konflikty a je pokojnej povahy a správania, prejavuje tiež záujem o štúdium a jeho dochádzka je dobrá. Má teda perspektívu ukončenia stredoškolského vzdelania, zásadným problémom je však sklon k „fetovaniu“. Je tiež ženatý a žije usporiadaným rodinným životom. Uznesením Okresného súdu Martin v septembri 2020 bol podmienične prepustený z výkonu trestu uloženého na základe rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/5/2019 zo dňa 20.12.2019 vo výmere 8 mesiacov. Podľa obhajoby je potrebné prihliadnuť aj na pravdepodobnú premenu trestu na nepodmienečný vo výmere 1 roka v zmysle rozsudku Okresného súdu Prešov vo veci sp. zn. 6T/66/2017, keďže skutok spáchal v skúšobnej dobe. Záverom navrhol podľa § 44 Tr. zákona upustiť od uloženia súhrnného trestu.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné, aj keď v prevažnej miere z iných dôvodov, ako namietal v odvolaní.

V prvom rade odvolací súd konštatuje, že odvolanie obžalovaného smerovalo len proti výroku o treste, ktorý mu bol uložený, preto preskúmal len napadnutý výrok o treste. Čo sa týka výroku o vine, tento odvolaním obžalovaného napadnutý nebol, pričom obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku a postupom podľa § 257 ods. 5 Tr. poriadku vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe, pričom konajúci súd vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku prijal. Súd prvého stupňa preto podľa § 257 ods. 8 Tr. poriadku vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

Odvolací súd teda preskúmaval iba napadnutý výrok o treste, ktorým bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Správne súd prvého stupňa zistil, že v danom prípade v prípade obžalovaného I. R. prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona a to vo vzťahu k odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/5/2019 zo dňa 20.12.2019, právoplatného dňa 20.12.2019, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31.7.2019 spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/, c/ Tr. zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov. Skutok v prejednávanej veci bol spáchaný už dňa 13.06.2019, teda skôr, ako bol vyhlásený spomínaný odsudzujúci rozsudok vo veci Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/5/2019 a nedošlo k prerušeniu viacčinného súbehu, teda boli splnené podmienky pre ukládanie súhrnného trestu.

Súd prvého stupňa tiež správne ukladal súhrnný trest podľa § 194 ods. 2 Tr. zákona, v zmysle zásad pre ukládanie úhrnného trestu, keďže trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/, c/ Tr. zákona je najprísnejšie trestný zo zbierajúcich sa trestných činov. Konajúci súd zistil u obžalovaného R. poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, teda že sa ku skutku priznal a tento aj oľutoval a dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, teda že spáchal viac trestných činov a podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, teda že bol už za trestný čin odsúdený. Súčasne konštatoval, že skutku sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/66/2017 na základe rozsudku zo dňa 23.10.2017, právoplatného toho istého dňa, ktorá trvala do 23.10.2019. Pri zohľadnení prevahy priťažujúcich okolností, kedy bolo potrebné zvyšovať dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a súčasne pri znížení trestnej sadzby ako takej na polovicu v prípade mladistvého obžalovaného (§ 117 ods. 1 Tr. zákona), keď v prípade prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 2 Tr. zákona je zákonom stanovená trestná sadzba na 1 až 5 rokov, tak po znížení na polovicu bola trestná sadzba v rozpätí 6 mesiacov až 30 mesiacov a po zvýšení jej dolnej hranice o jednu tretinu prvostupňový súd ukladal trest v rámci takto upravenej sadzby v rozmedzí 14 mesiacov až 30 mesiacov, pričom ho uložil na jej dolnej hranici.

Krajský súd však v nadväznosti na uvedené poukazuje na to, že rozsudok súdu prvého stupňa bol vyhlásený dňa 02.07.2020, teda v čase, kedy ešte nebolo možné urobiť záver o osvedčení, resp. neosvedčení sa obžalovaného R. v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci, keď ešte neuplynula 2-ročná lehota na rozhodnutie príslušného súdu o osvedčení sa obžalovaného v skúšobnej dobe (§ 50 ods. 6 Tr. zákona, keďže proti obžalovanému sa viedlo v skúšobnej dobe trestné stíhanie). Rozhodnutie o tom, či sa obžalovaný v skúšobnej dobe uvedeného odsúdenia osvedčil, tak bolo potrebné urobiť najneskôr do 23.10.2021. Na Okresnom súde Prešov však bolo zistené (úradný záznam z č. l. 192), že vo veci sp. zn. 6T/66/2017 doposiaľ nebolo rozhodnuté o osvedčení, resp. neosvedčení sa obžalovaného R. v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a keďže 2-ročná lehota, v rámci ktorej možno o osvedčení rozhodnúť, už medzičasom uplynula bez toho, aby súd takéto rozhodnutie urobil, má sa za to, že sa obžalovaný osvedčil a teda sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený (fikcia osvedčenia).

Vyššie uvedené skutočnosti majú význam pre priznanie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona. V dôsledku fikcie osvedčenia sa v skúšobnej dobe sa totiž v prípade odsúdenia obžalovaného R. vo veci Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/66/2017 na páchatela hľadí, akoby nebol odsúdený, čo platí tiež pre jeho skoršie odsúdenie vo veci Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/47/2016. Trestný zákon dáva vo všeobecnosti v prípade priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona možnosť súdu na túto okolnosť podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia neprihliadať.

V uvedených prípadoch, kedy sa na páchatela hľadí, akoby nebol odsúdený, však na tieto predchádzajúce odsúdenia na účely priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona prihliadať nemožno a z odsúdenia, o ktorom platí fikcia, že sa na páchatela hľadí, ako by nebol odsúdený, nemožno vyvodzovať voči páchatelovi nijaké dôsledky a pri výmere trestu ho nemožno hodnotiť ako priťažujúce páchatelovi (porovnaj rozhodnutia V 19/1971, R 10/1974).

Krajský súd tak tieto skutočnosti musel vziať do úvahy a obžalovanému za tejto situácie, keď v prípade týchto skorších odsúdení sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, nebolo možné už z dôvodu týchto odsúdení pričítať priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona. Z dôvodu takto vzniknutej rovnosti poľahčujúcich okolností (§ 36 písm. l/ Tr. zákona) a priťažujúcich okolností (§ 37 písm. h/ Tr. zákona) tak trestná sadzba znížená o polovicu v prípade mladistvého obžalovaného bola v rozmedzí 6 mesiacov až 2,5 roka.

Keďže skorší trest, vo vzťahu ku ktorému prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu, bol vo výmere 8 mesiacov a v prípade súhrnného trestu nie je možné uložiť trest miernejší, ako bol uložený skorším rozsudkom, bol krajský súd toho názoru, že predchádzajúci trest vo výmere 8 mesiacov je primeraný a postačujúci vo vzťahu k celej zbiehajúcej sa trestnej činnosti vrátane skutku v tomto trestnom konaní, takto uložený trest považoval na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný a už jeho výkonom došlo k naplneniu účelu trestu tak, ako to má na zreteli ust. § 34 Tr. zákona, preto v zmysle § 44 Tr. zákona od uloženia súhrnného trestu upustil. V tomto smere bolo potrebné zohľadniť aj niektoré okolnosti týkajúce sa osoby obžalovaného, ktorý sa napriek opakovane spáchanej trestnej činnosti, avšak menšej závažnosti, snaží zaradiť do normálneho života a to tým, že riadne doštedoval strednú školu a celkovo v mieste bydliska, ako aj v škole, je hodnotený skôr pozitívne a má dobrú povesť.

Na základe vyššie uvedených dôvodov a úvah preto krajský súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 2 Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a v súlade s § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám v tejto časti rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.